

Ю. А. Чумак,

студентка кредитно-економічного факультету,

І. П. Петренко,

асистент кафедри банківських інвестицій,

ДВНЗ «Київський національний економічний

університет імені Вадима Гетьмана»

РОЛЬ БАНКІВСЬКОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО КРЕДИТУВАННЯ В РОЗВИТКУ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Сьогодні в Україні є нагальна потреба в розвитку підприємницької діяльності саме в реальному секторі економіки. Це можливо за допомогою активного розвитку інвестиційної діяльності. В даному процесі велику роль відіграють банки. Адже в Україні при недостатній розвиненості фондового ринку саме банківські установи зосереджують у собі потужні фінансові ресурси, які можуть бути використані для інвестування. Інвестиційна діяльність банків має змогу забезпечити сталий розвиток економіки країни

Банківський інвестиційний кредит, як форма інвестиційної діяльності банку, є основою ринкової економіки. Інвестиційне кредитування — це кредитний процес, що включає сукупність механізмів реалізації кредитних відносин в інвестиційній сфері [1]. Воно є джерелом середньо- та довгострокових ресурсів для підприємства.

Варто зауважити, що банки, здійснюючи інвестиційне кредитування, мають займати активну позицію. Це, перш за все, має виражатися в дослідженні реального сектору економіки, прогнозуванні розвитку його галузей, розгляді потенційних можливостей до зростання того чи іншого підприємства. Адже, як зазначає Ю.А. Бабічева, під час здійснення інвестиційної діяльності банки виступають ініціаторами на відміну від кредитних операцій [2, с. 65]. Ось чому інвестиційне кредитування, хоча і має кредитних характер, належить до інвестиційної діяльності.

Проаналізуємо стан банківського інвестиційного кредитування в реальній сектор економіки. Так, за даними НБУ на 01.09.2013 року надані інвестиційні кредити становлять 13070

млн грн. При цьому майже 49 % припадає на середньострокові інвестиційні кредити. Варто зауважити, що навіть процвітаючі зарубіжні фірми мало обходяться бездовгострокового кредитування [3, с. 4]. В Україні ж за останні 7 років обсяг інвестиційних кредитів, включаючи довгострокові, щороку зменшувався і тільки 2013 року дана тенденція припинилася. Спад розпочався у 2009 році і був спричинений негативними наслідками економічної кризи. Починаючи з лютого 2013 року, інвестиційне кредитування знову почала набирати обсяги, але його сьогоднішній рівень ще не досяг докризового.

Важливим є також аналіз інвестиційних потреб реального сектору економіки. Адже, тільки порівнюючи потреби з можливостями, можна об'єктивно оцінити ситуацію. При цьому потрібно визначити нормативну частку позикового капіталу в загальній сумі джерел фінансування [4, с. 165]. Так, на сьогодні банківська система не повністю задовольняє потреби реального сектору економіки в інвестиційних ресурсах. Це виражається в тому, що нормативна частка позикових джерел перевищує фактичну і за реальним сектором взагалі, і за окремими його видами економічної діяльності.

Як результат, банкам потрібно нарощувати обсяги інвестиційного кредитування. Доцільно це зробити за допомогою залучених коштів. Однак у даному випадку залучення коштів на довго- і навіть середньостроковій основі є не достатньо потужним. Адже на довго- та середньострокові депозити припадає менше ніж 40 усіх депозитів. При цьому на депозити, строк залучення яких більше 2 років, складають усього 3,8 % від усіх депозитів. Це каже про те, що у банківській системі величезна нестача довгострокових ресурсів.

Отже, можна сказати, що банківське інвестиційне кредитування, як механізм забезпечення реального сектору економіки інвестиціями, є дуже важливим. Адже банки, будучи потужними інформаційними центрами, мають змогу оцінити наявні проекти та економічну ситуацію загалом і обрати найкращий варіант для здійснення інвестиційного кредитування. Це сприяє не тільки збільшенню доходів банку, але й розвитку економіки загалом. Хоча в банківській системі присутня проблема невідповідності строків залучених коштів і розміщених коштів, що звісно обмежує інвестиційну діяльність банків. Дану проблему можна подолати шляхом нарощення залучених коштів фізичних осіб на довго- і середньострокові основи.

Список літератури

1. *Пересада А.А. Майорова Т.В.* Інвестиційне кредитування [Електронний ресурс]: навч. посібник. — К.: КНЕУ, 2002. — 271 с. — Режим доступу: <http://fingal.com.ua/content/view/195/87/1/2/#4408>
2. *Онікієнко С.В.* Регулювання інвестиційної діяльності банку: монографія. — К.: КНЕУ, 2013. — 217 с.
3. *Проконів І.І.* Сучасний стан та роль банківської системи у фінансуванні реального сектору економіки / [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/ekpr/2010_33/Zmist/16PDF.pdf
4. *Гриценко Л.Л., Боярко І.М.* Оцінка потреби реального сектору економіки України у банківських кредитах / [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Mre/2009_4_1/4_5.pdf

УДК 339.944

В. Г. Шевалдіна,

доцент кафедри менеджменту банківської діяльності,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Вирішення соціально-економічних проблем України та забезпечення міжнародної конкурентоспроможності її економіки може бути досягнуто в результаті переходу до інноваційної моделі розвитку економіки. Така модель базується на використанні інтелектуальних ресурсів і застосуванні принципово нових наукових ідей і розробок через їх системне технологічне впровадження у виробничий процес, що дає змогу не тільки підвищити ефективність функціонування суспільного виробництва, а й змінити можливості його розвитку. Інноваційне виробництво, ефективна інфраструктура, привабливий інвестиційний клімат спроможні підвищити конкурентоздатність вітчизняної продукції, створити робочі місця високої кваліфікації та покращити показники рівня добробуту населення. Виробництво і реалізація наукомісткої продукції забезпечать приріст ВВП та економічне зростання країни швидкими темпами.

У дослідженнях багатьох економістів одним з основних факторів впливу на економічне зростання та приріст ВВП є фактор